

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010035
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010035.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému T. O., nar. XX.X.XXXX v K. nad V., trvale bytom H., Q. XX/X, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. októbra 2018, sp.zn. 1T/13/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. októbra 2018, sp.zn. 1T/13/2018 bol obžalovaný T. O. uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase dňa 02.08.2017 v Partizánskom, v reštaurácii Kult Pub, ako predseda odborovej organizácie Európsky zväz pokrokových novinárov, so sídlom Partizánske, Janka Kráľa 1167/34, IČO: 35673575, vystupujúc a konajúc v mene tejto odborovej organizácie, vyhotovil, uzatvoril a podpísal príkaznú zmluvu číslo 02/2017 medzi príkazcom A. U. a príkazníkom Európsky zväz pokrokových novinárov, IČO: 35673575, zastúpený ním ako predsedom, v ktorej sa zaviazal vykonať pre príkazcu činnosti v zmysle ustanovení predmetnej zmluvy, za čo v mene odborovej organizácie Európsky zväz pokrokových novinárov prevzal od A. U. zálohu vo výške 110,- €, pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/247/2012-230 zo dňa 22.11.2013, právoplatným dňa 24.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/44/2014-263 zo dňa 24.11.2015, mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať štatutárneho zástupcu právnickej osoby v trvaní štyroch rokov, čím spôsobil poškodenému A. U. škodu vo výške 110,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený a určená skúšobná doba vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., F. XXX/XX škodu vo výške 110,- € (stodesať eur).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že rozhodnutie súdu považuje za neobjektívne a nesprávne interpretované, pretože jednostranne posúdil podané oznámenie, ktoré vyšetrovateľ a následne prokurátor, neobjektívne vyhodnotili. Ako už uviedol pri vyšetrovaní uvedenej veci a rovnako na súde, takzvané poškodený, zneužil jeho dobromyseľnosť a požiadal ho telefonicky o pomoc pri napísaní súdneho návrhu, alebo listu na zrušenie dobrovoľnej dražby. On sa zdráhal, no naliehal a tak sa stalo, že tomuto ľudskému nátlaku podľahol a chcel aj poskytnúť žiadateľovi ich právnu a spoločenskú pomoc. Nečakal podraz, ktorý podrobne opísal už v prípravnom

konaní a na samotnom súdnom pojednávaní. Nesúhlasí s tým, že by sa dopustil uvedeného prečinu, lebo nevystupoval ako štatutárny zástupca, tohto sa sám vzdal, aj napriek tomu, že túto skutočnosť nemohol prijať zjazd organizácie, ktorý sa až doteraz nekonal, nakoľko funkciu štatutára si nikto nemohol, alebo nechcel zobrať na svoju starosť. Preto ju doteraz vykonáva ako celok Predsedníctvo EZPN. ÚV EZPN ho ocenilo pred dvoma rokmi titulom Čestný Predseda EZPN. Tiež rozhodnutie súdu o vrátenie zálohovej čiastky, ktorú vyplatil poškodený organizácii je protiprávna, lebo osobne obžalovaný za pomoci členov vo veci konali, poškodený bol o tom oboznámený a sám sa vyhýbal komunikácii vo veci, o ktorú ich požiadal. Dokonca zistili, že dražba sa nekonala a o tejto skutočnosti poškodený vedel a zámerne im to neoznámil ako bolo dohodnuté v príkaznej zmluve. Súd tieto skutočnosti nebral do úvahy a je zrejmé, že týmto boli porušené jeho práva. Obžalovaný vychádza aj z toho, že ani v prípravnom konaní, ani počas pojednávania nebolo vyžiadané stanovisko organizácie a ani dražobnej spoločnosti, ani navrhovateľa dražby, aby presne určili kedy bola dražba zrušená, čím by sa dokázalo úmyselné, nekalé konanie poškodeného v tejto veci. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uvedený rozsudok zrušil v plnom rozsahu, vrátane časti o poškodení A. U., alebo uvedenú časť nechal na rozhodnutí v občiansko-právnom konaní.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa v plnej miere pridrižava písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a oslobodil ho spod obžaloby.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Je zrejmé, že obžalovaný v odvolaní namieta skutkové zistenia a z nich vyvedené právne závery súdu prvého stupňa o naplnení znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate opakovaním jeho obhajobnej argumentácie uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa tento v rámci svojho odôvodnenia riadne vysporiadal. Je potrebné uviesť, že skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodeného A. U., ako i listinnými dôkazmi (najmä príkazná zmluva, plnomocenstvo) tak, ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa, ktorými bola tiež vyvrátená obrana obžalovaného, že nevystupoval ako predseda EZPN, ale len ako fyzická osoba vo svojom mene. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa slobody vo výmere 2 mesiace, výkon ktorého bol obžalovanému podľa § 49 ods.1 písm.a), § 50 ods.1 Tr. zák. podmiennečne odložený a určená skúšobná doba 14 mesiacov, je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Napokon i výrok o náhrade škody, ktorým podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. U. škodu vo výške 110,- €, je správny a zákonný a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného T. O. nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.